

[Handelsministeren.]
 Bilagene offentliggøres. Det blev der ikke Enighed om. Jeg har fulgt Flertallet i Landstinget og givet Paragraffen den Form, som den fik ved Landstingets Afstemning den 21. Marts, da jeg skønner, at man kan se bort fra det ønskelige i at faa ogsaa Bilagene forelagt ved Aktietegningen, idet Forholdet jo er det, at man ifølge § 15 til Aktieselskabs-Registeret skal give alle de Oplysninger, som jeg synes i det store og hele maa anses for at være fornødne. Jeg har i alt Fald skønnet, at man paa dette Omraade kunde akkviescere ved den Beslutning, som Landstinget har taget.

I § 28 er der, i Overensstemmelse med et Ændringsforslag, der var stillet i Landstinget, men som ikke blev vedtaget, i 2det Stykke føjet ind, at

„Aktier, der tilhører Medlemmer af Selskabets Bestyrelse eller Direktion, eller til hvilke disse har Medejendomsret, skal være noterede paa de paagældendes Navn.“

Endvidere er der i Slutningen af Paragraffen tilføjet:

„Enhver Aktionær kan kræve Adgang til at efterse Aktiebogen.“

Jeg tror, det er nyttigt at have disse Bestemmelser, jeg her har citeret, og jeg kan egentlig ikke se, hvorfor man i Landstinget ikke har kunnet blive enig om at faa disse Bestemmelser indført. Jeg ser ikke, at der, naar man vil have Indseende med Aktieselskabernes Forhold, kan være noget som helst til Hinder for at have Bestemmelserne saaledes, som de her er formulerede.

§ 39 er ændret i Overensstemmelse med et Forslag, der blev stillet i det andet høje Ting, men som ikke blev vedtaget. Denne Paragraf omhandler Erhvervelse af egne Aktier og lyder, som jeg foreslaar den, saaledes:

„Et Aktieselskab maa ikke erhverve egne Aktier eller Interimsbeviser, medmindre Erhvervelsen sker som Led i en Nedsættelse af Aktiekapitalen eller ved Køb paa en Tvangsauktion, der finder Sted til Fyldestgørelse af en Selskabets tilkommende Fordring.

Et Aktieselskab maa ikke modtage egne Aktier eller Interimsbeviser til Sikkerhed.

Beholdninger af egne Aktier, som et Selskab har erhvervet eller modtaget til Sikkerhed før denne Lovs Ikrafttræden, skal afvikles indenfor en Frist af to Aar, medmindre Ministeren for Handel og Industri tillader en Forlængelse af Fristen.

Egne Aktier, som et Selskab har købt paa Tvangsauktion, skal afvikles indenfor en Frist af to Aar.“

Med de Begivenheder in mente, som man for nylig har været Vidne til, tror jeg, alle maa indrømme, at det er Bestemmelser, som er ikke blot rimelige, men i høj Grad paakrævede, og jeg haaber, at det høje Ting vil slutte sig til den Betragtning, jeg her har givet Udtryk for.

Der var i Landstinget ikke Enighed om § 42. Jeg har omredigeret Paragraffen, ikke ganske i Overensstemmelse med de Ændringsforslag, der var stillet til den. Navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa den Bestemmelse, som vedrører Regnskabs-aflæggelsen og Anvendelsen af Overskuddet. Jeg har indført den Bestemmelse, at

„for faste Ejendomme skal Ejendomsskyldværdien angives i Regnskabet.“
 Men Ejendomsskyldværdien skal ikke ubetinget i alle Tilfælde være bestemmende for selve Statusopgørelsen, idet man meget vel kan tænke sig, at Ejendomsskyldværdien kan være angivet paa en saadan Maade, at det i og for sig ikke vil være rimeligt at tage den som Udtryk for, hvilke Aktiver der i Virkeligheden for de faste Ejendommers Vedkommende er i Selskabet. Jeg har derfor indføjet som en Modifikation af den Bestemmelse, der var stillet Forslag om, at det skal fremgaa af Regnskabet, hvad Selskabets Ejendomsskyld er.

Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa den i Forhold til Landstingets Affattelse foretagne Ændring af § 43, der jo vedrører de samme Ting som § 42: Regnskabs-aflæggelse og Anvendelse af Overskud. § 43 kommer nu til at lyde saaledes:

„Af den Del af Aarets regnskabsmæssige Overskud, som ikke medgaaer til Afskrivninger eller til Dækning af muligt Underskud fra tidligere Aar, skal 10 pCt. henlægges til en lovmæssig Reservefond, indtil denne udgør en Tiendedel af Aktiekapitalen . . .“
 og saa kommer Tilføjjelsen:

„Derefter sker Henlæggelsen med 5 pCt., indtil Reservefonden udgør en Fjerdedel af Aktiekapitalen.“

Det er altsaa et Forslag, der gaar ud paa at skærpe Henlæggelsesbestemmelsen.

Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa § 44, saaledes som den nu foreslaas affattet. I dens sidste Stykke staar der:

„Naar den lovmæssige Reservefond ikke udgør en Tiendedel af Aktiekapitalen, maa der i Udbytte ikke udbetales